

בראשית

כֹּה אָמַר ה' לְנֵחֶ: 'בָּא אֶל הַתִּבְהָה'.

וְהַבָּעַל-שְׁמִיטָב הַסְּבִיר: הַתִּבְהָה אַלְוֹ הַן הַתִּבּוֹת (הַמְּלִים)
שֶׁל הַתּוֹרָה וְשֶׁל הַתִּפְלָה.

נֵח הַצְטָה לְהַבְנֵס לַתִּבְהָה, וְכֹל יְהוּדִי מֵצָה לְהַבְנֵס
לְאוֹתִיות הַתּוֹרָה וְהַתִּפְלָה, לְהִיּוֹת מְקֻפֶּה בָּהָן. רַק כִּאֲשֶׁר תּוֹרָה
וְתִפְלָה מְסֻבּוֹבּוֹת אֶת הַיְהוּדִי, הוּא יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּטוּחׁ שֶׁלֹּא
יִגּוֹזֶק. נֵח וְכֹל בְּגִינִּיבִיתוּ נוֹתְרוּ שְׁלָמִים גַּם לְאַחֲר הַמְּבּוֹל,
כִּיּוֹן שֶׁשָּׁהוּ כָּל הַעֲתָה בַּתִּבְהָה.

לְכֹן זֶה סְדָר-יוֹמוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי: מִיד בְּקוּמוֹ מִשְׁנַתוֹ, לִפְנֵי
שֶׁהָא יָצַא לְעוֹלָם הַמּוֹצָף בְּמִי-מְבּוֹל, הַדָּבָר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁהָא
עֹשֶׂה, הוּא אוֹמֵר 'מָודָה אָנִי'. אַחֲר-כֵּךְ הוּא מְבָרֵךְ אֶת
בָּרָכּוֹת הַשְׁחָר, בְּהַן הוּא מָודָה לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא עַל כָּל
פְּרַט.

רַק אַחֲר-כֵּךְ הוּא פּוֹנֵה לְעַבְדָּתוֹ וְלַעֲגִילָיו הַאֲחֶרִים,
כִּאֲשֶׁר הוּא יְדַע וּזְכָר, שֶׁהַעֲקָר הוּא לִמְוד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם
הַמְּצֹוֹת. וְכֹל עֲסֹוקִיו הַאֲחֶרִים אֵינָם אֶלָּא אֲמְצָעִי בִּידֵיו,
עַל-מִנְתָּה שִׁיּוּכֵל לִלְמֹוד הַיּוֹתֵר, לְהַתִּפְלֵל הַיּוֹתֵר וְלִקְיָם הַיּוֹתֵר
אֶת הַמְּצֹוֹת.

מעיון חי

אין זו את אומרת שהיהודי צריך לנעול את עצמו בתבה,
ולא להתגעגין במה שקורה אצל חברו, לומר: אני את נפשי
הצלהתי, ומה אכפת לי מהנעשה אצל יהודי אחר?

חס ושלום! הקדוש ברוך הוא צוה על נח: זבאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בנויך אתה'. לא רק נח לבדו
נכנס לתבה, לא רק לעצמך אתה חיב לדאוג, אלא לכל
בני- mishpatך ולכל היהודים.

עליך להכנס לתבה את כלם. להשפי על כל יהודי.
שיכנס גם הוא לחתת התורה וחתפלה, رغم שהוא ידע
שהמציאות העיקרית היא התורה וחתפלה, וכל שאר
הענינים תפקידם רק לסייע היהודי בעבודת השם.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק א עמ' 5-9)

נח ג

כַּשְׁם שֶׁמֵּי הַמִּבּוֹל זָרְמוּ וַגַּתְכוּ מִכֶּל עַבְרָה, וְלֹא אִפְּשָׂרוּ לְהַמְּשִׁיךְ לְחַיּוֹת, כִּכְלֵד לִיהוּדִי יִשְׁתַּמְּד הַפְּרֻעָות וַטְּרָדוֹת הַמַּעֲכָבָות אָתוֹ מִלְּמָוד הַתּוֹרָה וּמִקְיּוֹם הַמְּצֹוֹת.

מי הַמִּבּוֹל מִתְחַלְקִים לְשָׁנִים: 'תְּהֽוּם רַבָּה' ו'אֶרְבּוֹת הַשָּׁמִים', מִים שָׁעַלוּ מִמְּעֵמֶקֶת הָאָדָמָה וְהַצִּיפּוֹ אֶת הָאָרֶץ, וּמִים שִׁירְדוּ מִן הַשָּׁמִים. כִּכְלֵד גַּם הַטְּרָדוֹת שְׁמִפְּרִיעָות בְּקִיּוֹם הַמְּצֹוֹת, מִקְצַתְנָן נוֹבָעוֹת מַעֲנִינִים גַּמּוּכִים – גַּשְׁמִים, וּמִקְצַתְנָן נוֹבָעוֹת מַבָּעִיות רַוְחָגִיות – גַּבוּהָות. לְדִגְמָה: כִּאָשֶׁר הַיְהוּדִי טָרוֹד בְּפִעָולֹת צְבּוּרִיות, לְמַעַן הַכָּל. אִמְנָם הוּא פּוֹעֵל עֲנִינִים חִשּׁוּבִים, אֲךְ אִם עֲסָקָנוֹת זוֹ מִזְנַעַת מִמְּנוֹ לִלְמֹוד תּוֹרָה וְגַזְזָלָת אֶת זַמְנוֹ, זֹהִי הַטְּרָדָה רַוְחָגִית, שְׁגַם מְשֻׁלָּת ל'אֶרְבּוֹת הַשָּׁמִים'.

יש דָּבָרים רַבִּים שְׁעוֹמְדִים בְּדַרְכּוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי וּמִפְּרִיעָים לֹו בִּלְמֹוד הַתּוֹרָה וּבְקִיּוֹם הַמְּצֹוֹת.

מַהְיִהְיָה הַעֲצָה הַיְעֻצָּה לִיהוּדִי? כִּיצְדֵּק נִצְלָה מִכֶּל הַפְּרֻעָות, כִּיצְדֵּק נִצְלָה מִמֵּי הַמִּבּוֹל הַמְּאִים?